

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Bononii, Abbatis Monasterij Locedensis, quod est in agro Vercellensi: Ex ea quam Illustriss. & Reuerendiss. Cardinalis & Episcopus Bononiensis, Gabriel Palæotus, ad V. P. Laur. Sirium ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

subeunt sententiam. Christiani, qui specta- *Felix & A-*
culo intererant, ignorantes nomen huius, eum *ductus gla-*
Ad sanctum appellarunt; quod beato Felici au- *dio ferius*
ctus esset ad coronam. Corpora eorum feris & *CHR.*
antibus relicta, fuere à Christianis noctu sepul-
tate tradita, eo in loco, vbi nefandæ arboris
euersto nimiam telluris altitudinem aperue-
rat, Altera verò die, pagani rabie efferati hu-
mara corpora rursus effodere voluerunt: sed
impius eorum conatus parù foeliciter ad glo-
riam successit. Nam quotquot erant operi in-
tenti, arrepti à diabolo, lymphati amentesque
hinc inde fugerunt. Fuit deindè, cessante perfe-
cutionis procella, insignis eis eodem in loco
constructa basilica: in qua Christi beneficia in
hodiernum vsque diem exuberant.

VITA S. BONONII, ABBATIS MO-

nasterij Locedensis, quod est in agro Vercellensi: *Vide Notat.*
Ex ea quam Illustriss. & Reuerendiss. Cardina- *C. Baron. in*
lis & Episcopus Bononiensis, Gabriel Palaotus, *Martyrolog.*
ad V. P. Laur. Surium transmisit. Migravit è *Rom.*
corpore anno Domini 1026. eiusq; sanctitatem
probavit Ioannes Papa vigesimus.

BEATVS Bononius, Bononia oriundus, 30. Aug.
vir haud vulgari prudentiæ laude cõspi-
cuus, cum vitam sapientis, assiduam mor-
tis meditationem esse legendo didicisset; ili-
cò à primis annis, repudiatis mudi huius deli-
cijs, in S. Stephani monasteriù, quod est Bono- *Secedit in*
nia, se abdidit; vt interim mundo mortuus, *monasteriù*
saluberrimã mortis philosophiam, altius suo *S. Stephani.*
pectori imprimeret. Nec reuocare poterant
à saluari instituto prudentem adolescentem

It 3 varia

*Prima vir-
tutis monachi,
hominū ina-
nia iudicia
contemnere.
Gal. 1.*

*Secedit in
Ægypti so-
litudinem.*

*Templa per
Ægyptum
& monaste-
ria restau-
rat.*

*Ægyptijs
Christum
annunciat.*

varia vulgi de eo iudicia; utpotè qui iam ante cognouerat, primam monachi virtutem esse, temeraria hominum iudicia contemnere, iugique memoria illud Apostoli repetere: Si adhuc hominibus placerem, Christi seruus non essem. In illo autem S. Stephani monasterio, cum haud exiguos in diuinæ contemplationis studio per aliquod annos fecisset processus; perfectioris vitæ desiderio inflamatus, patria, amicis, domo, vrbisq; frequentia desertis, Babyonis Ægypti solitudinem adiit: ut antiquam illam patrum in eremo degentium virtutem quam acerrimè æmularetur. Accidit autem, ut Ægyptij proceres, fama eius, (quæ cum admiratione regiones illas peruagabatur) & virtutis fragrantia capti ac deliniti, singulari amore ac beneuolentia eum complecterentur; adeo quidem, ut potestatem ei facerent, cuncta religionis ac pietatis domicilia, quæ barbarica feritate conculcata iacebant, restaurandi. Quod cum frequenter vrgerent, pius pater vehementer gauisus, & Deo, qui feroces barbarorum mentes mitigasset, gratiam, ut pareretur, referens, arrepta auidè rei benè gerendæ occasione, operi, sedulè institit; primum diruta multis in locis templa restaurans, & post iactum hoc virtutum suarum quasi spiritale fundamentum, monasteria deinde plurima reparans; per quæ cœtus monachorum distribuit; Abbates constituit; eosque ex præscripto D. Benedicti, vitam religiosè traduce-re iussit.

Ipse autem sedulus diuini verbi fator Ægyptum peragrabat, & indies novos credentium

ei^{us} manipulos in horrea Domini lætus infe-
rebat; & nunc quidem doctrina, nunc miracu-
lis infrugiferos agros subigebat, optimisq^{ue}
frugibus breui mirificè florentes reddebat. Sic
cùm fortè, in nauis, Aegyptij mercatoribus
quibuscum Alexandriam vnà nauigabat, Chri-
stum annunciaret, & subita tempesta exorta,
in certum omnes vitæ discrimè conijceret, il-
liquè attoniti, & omnia alia salutis spe desti-
tuti, Deum, quem ipsis annunciabat, se crede-
re professi, ad eius opem confugerent, obtestā-
tes vt pro salute omniū, Deum suum depreca-
retur, nuncupato insuper voto, Christiana fa-
era se suscepturos, si præsens eius numè exper-
ti, salui euaderent; postquàm ad precum præ-
sidia sanctus se conuertit Bononius, tempesta
repèrè discussa & serenitas reddita est: & Ale-
xandriam incolumes ad portum omnes appli-
cuerunt. Nec mora, quos ad ipsius preces ex
mortis quasi faucibus Deus eripuerat, in eis,
per baptisimi gratiam, ipse nouam vitam re-
staurauit.

Hæc aliaq^{ue} eiusdem generis admiranda
opera, Bononium valdè celebrem per Alexan-
driam reddiderunt: quorum ciuium ne fauor
eum nimium extolleret ac transuersum age-
ret, clam indè egressus, Babylonis ad ami-
cam solitudinem iterum secessit: vbi vigilijs,
ieiunijs, orationibus, pijsq^{ue} alijs bono-
rum operum exercitijs, cùm ipse sedulò ope-
ram daret, eum alijs vitæ viam præibat, præ-
monstrabatq^{ue} neque potentibus blanditus,
& eorum per turpem adulationem amicitia
am ac fauorem nimis abiectè appetens; neque

*Precibus
suis sedat
tempestatē.*

*En præclarā
Bononij dis-
cretionem.*

tamen eos quamuis superbos & insolentes pe-
 nimiam austeritatem negligendos, aspernan-
 dosq; ac fastidiendos sibi ducens: hoc quidem,
 vt omnibus omnia factus, omnes lucrifaceret;
 illud autem, diuinę illius non immemor com-
 minationis. Væ vobis qui cōsultis puluillos &
 cervicalia sub omni cubito, ad decipiēdas ani-
 mas. Non ille prosperis nimium efferebatur,
 non aduersa eum deicere poterat. Pauperum
 ei cura præcipua, peneq; assidua: quos & per se
 fouebat, & diuites sollicitabat, vt ad opem illis
 ferendam beneuoli essent. Et quidem cum pro
 aliorū cura sedulus die nocteq; excubaret, ip-
 se in suscepta semel vitæ austeritate perseue-
 rans, quasi proprii corporis oblitus, pro molli
 lecto duram humum, pro delicatis linteaminibus
 asperum cilicium, pro cervicali lapidē cō-
 mutabat: & sic demum post ingentes labores
 quiescere solebat, si quies dicenda est, quæ iu-
 gibus orationibus fatigabatur: ita quidem, vt
 Davidis illud sibi vsurpare potuerit. Lauabo
 per singulas noctes lectum meum, lachrymis
 meis stratum meum rigabo.

Cum graues per illa tempora procellæ, vni-
 uersam Aegyptum concuteret, & Romani pa-
 rum foelici Marte infesta signa in Aegyptū in-
 ferrent, commissoque prælio ingens vtrinque
 strages fieret, Aegyptij tādē superiores præ-
 ter aliam Christianorum turbam, ipsum etiam
 Vercellensem antistitem Petrum, in captiuita-
 tem abduxerunt. Is verò in illam abreptus
 miseriam, diligenter inquirere cœpit, num
 qui Christianis iniati sacris, in ea regione de-
 gerēt. Tandem post varia suspiria, post multas
 preces

1. Corint. 9.

Ezech. 13.

Vita auste-
ritas.

Psalm. 6.

preces & lachrimas Deo suppliciter fufas, exi-
 ma illi Bononij innotuit fanctitas. Qui accer-
 fitus confestim adfuit; & carceris custodibus
 numeribus delinitis, egregiam inprimis operā
 in fovendis ac confolandis vinctis collocavit.
 Postremo verò concepta fiducia, regiam fami-
 liam, ipsamque Regis coniugem adiit, suasque
 in partes omnes pertraxit; vt pro captiuis suis
 fratribus apud Regem intercedere vellēt. Ad-
 fuit ceptis Bononij omnipotens Deus: Nam
 Regem quodam die hortos odorariffimis bal-
 samis confitos animi causa in ambulante, ac-
 cedit Regina: quam mox proceres subsequenti
 orant obsecrantque Regem, vt vinctos Chri-
 ftianos Bononio viro optimo & regijs negotijs
 enixe fauenti donet. Annuit nutu planè diuino
 Rex; cunctosque vinculis & ergaftulo solutos
 summæ Bononij voluntati permittit. Is fratrum
 fuorum libertate vehementer gauifus, confe-
 stim nauim impositos Hierosolymam transmit-
 tit: inde eos in montem Sinai perducit: quibus
 locis summa animi veneratiōe lustratis, Con-
 ftantinopolim contendit: vbi ab Imperatore
 infidiarum metu, custodię mancipati sunt. Sed
 protinus, vt eorum innocentia luce meridiana
 clariùs omnibus perfpicua facta est, non modò
 honorificè, sed muneribus infuper ac vestibus
 ex fisco donati, dimiffi sunt. Igitur conscensa
 nauim, vt singulos proprijs sedibus restituit Bo-
 nonius, ita mox ad montem Sinai reuerfus, to-
 tum se illic diuinæ legi mancipavit: tantis ma-
 ximarum omnium virtutum signis, vt gratiffi-
 mo fanctitatis suæ odore, Hierosolymam & vi-
 cina omnia loca repleret.

*Bononij be-
 nignitas in
 captiuos.*

*Vixit in
 monte Sinai
 Sanctiffimè.*

Tt § Inter-

Petrus Ver-
cellensis E-
piscopus, S.
Bononium
ad Loceden-
sis monaste-
rij prefectu-
vam vocat.

In Hetruria
monasteriū;
vestaurat.

Felix obitus
eius.

Præclarum
miraculum.

Interea defuncto Locedensis monasterij Abbate in diocesi Vercellensi, Petrus Vercellensis Pontifex, qui iam antè Bononij beneficio è miseranda valdè captiuitate in sedem suam restitutus fuerat, ilicò virū sanctum accersendum statuit; vt is monasterij eius curam susceperet, suisque virtutibus per Aegyptum clarissimis, totam quoque diocesim istam quā maximè illustraret. Et quidem Bononius cum aliquandiu onus illud à se reijcere conatus esset, victus tandem importunis Pontificis precibus, cessit; humerosque oneri subiecit: & virtutibus virtutes cumulans; nouum quendam pietatis splendorem de se præbuit. Quem antiquus humani generis hostis non ferens, mox aduersus sanctum pastorem ingentem excitauit procellam; ita vt per summam humilitatē, in Hetruriam secedere coactus sit: Vbi veteri ad plenum instaurato monasterio, fratres sanctissimis instituit disciplinis; & ipse miraculis celebris, cum insigni gloria ad Locedense monasterium, sedata tandem tempestate reuersus est. Vbi post varia deindè virtutum insignia, suis totique Ecclesie exhibita, beatum Creatori suo spiritum reddit.

Inter alia, quæ post mortem edidit miracula, vnum hoc ad confirmanda sanctorum patrocinia, contra hæreticorum perfidiam; haud abs re erit explicare. Quidam immani in fratrem suum odio incensus, tandem illi necem intulit, ferroque peremptum obcondit. Ingens & scelestum facinus, æternis supplicijs expiandum. Veruntamē fraticida, paulò post incredibili animi dolore saucius, commissum

In pura oris confessione & vera pœnitundine
 expiare constituit. Exposuit igitur crimen sa-
 cerdotis; multisq; cum lachrymis medicinam
 postulat. Exhibuit is se medicum per omnia
 prudentem, & hominem iusto animi dolore
 fractum, septennali nihilominus pœnitentia
 damnauit. Nec recusauit ille amaros pœniten-
 tiæ dolores, modò ab assiduo conscientia an-
 gore, & admissi flagitij cruciatu liberari pos-
 set. Inque ex eo quo fratrem peremerat mu-
 trone, circulum brachio dextero circundedit;
 totumq; se lamentis & varijs corporis affli-
 ctionibus dedit. Sed cum domesticæ furia,
 quæ eum die nocteq; persequerentur, vix vi-
 las ab æternæ damnationis metu inducias con-
 cederent, tandem ille Sanctorum statuit implo-
 rare patrocinia; vt quod suis lachrymis meri-
 tisq; non poterat, illorum aliquando preci-
 bus à Deo obtinere mereretur. Itaque post alia
 atque alia Sactorum limina piè obita, ipso na-
 turali S. Bononij ad eius etiam sepulcrum venit
 supplex; Deumq; flens atq; eiulans precabatur,
 vt tanti sui famuli intercessione sibi propitius
 esse dignaretur. Dumq; orationi feruenter in-
 sistit, & S. Bononium interuentorem sollicitat,
 ecce in magna virorum atq; mulierum circū-
 stante turba, circulus qui cute atque carne iam
 penè coniectus erat, per Christi clementiam
 dissiliit; omnesq; illæ conscientia furia fu-
 se fugataq; summam conscientia tranquil-
 litatem & incredibile animi gaudium reddide-
 runt. Tunc is in lætitia salutaris Christi mi-
 rabiliter exultans, ferreum illum nexum ad
 Sancti altare suspendit; & voce maxima,
 quan-

quanto à S. Bononio affectus esset benefici
contestatus est.

VITA S. AIDANI, EPISCOPI LIN-
disfarnensis. Ex ea qua est per Venerabilem
Bedam lib. 3. cap. 3. & sequent. Historia Ec-
clesiast. Gentis Anglorum. Migravit è corpore
anno Domini 651.

Vide S. To-
onk Annal.
C. Baron.

31. Augu.

Benignitas
Aidani in
pauperes.

Studiū eius
in captiuos.

SANCTVS Aidanus ex Insula Hu ex mo-
nasterio ibidem, ad provinciam Anglorum
fide & pietate imbuendam destinatus est
Episcopus; qui omnibus admirandæ sanctitatis
ornatus insignibus, haud exiguos in vinea Do-
mini faciebat fructus. Nam vt exemplo magis
quàm verbo, Christianæ vitæ præstatiā cum
fidelibus tum infidelibus declararet, pedes
loca cuncta peragrans, antè omnia strenuā mi-
sericordiæ operibus nauabat operam, ac ple-
na manu, quidquid à Regibus alijsque dynasti-
accipiebat, in pauperes erogabat; aliosque si-
militer ad misericordiæ æmulationem prouo-
cabat. Vbicunque verò locorum degebat, tam
ille quàm qui ei socij adhærebant, assiduò cæ-
lestium rerum meditationi dediti erant, suā-
uissimeque ex sacris scripturis in itinere com-
mentabantur; quò mentes eorum sinè inter-
missione pabulo diuini verbi pascerentur. In
redimendis verò captiuis præcipuum eius elu-
xit studium: quos deindè disciplinis sanctio-
ribus imbuebat, ac in discipulos suscipiens, ad
sacerdotalem gradum prouehabat: ratus pe-
rùm esse si vinculis soluerentur corporeis, nisi
etiam veram | integramque animæ libertatem
con-